

W NIEDZIELĘ DNIA 29 LISTOPADA 1801.

Z Wiednia d. 21. Listopada.

J. C. K. M. raczył C. K. F. M. L. i kommanderującego generała w Karlstadt i Warasdiwie, Michala Chernel de Czerebazu, przez uytaskawszy wzgląd na jego długoletnie gorliwe zasługi tak w tureckiej wojnie, jako też w nadgraniczney kommandzie, aktualnym C. K. tajnym konsyliarzem mianować, który zwykłą przysięgę na ten urząd złożył w ręce J. C. K. Mct. — Zmarły niedawno w Czechach w Werschedia pensyonowany major, brabia d'Argenteau, odstąpił z patryotycznej gorliwości na składkę wojenną od 7 lat swej pensyi.

Z Allwinz piszą, że osiedli tam Bułgarowie obchodzili d. 10 t. m. z wielką uroczystością sto letnią pamiątkę swego tam zamieszkania i uwolnienia się z pod jarzma tureckiego. Bułgarowie ci pochodzą z kraju tegoż nazwiska, sławnego niegdyś walecznością i handlem, który będąc jeszcze pod berem Królów węgierskich przewiła religią katolicką. Dostawszy się znowu pod jarzmo tureckie, długo w nie

woli ięczał; na końcu 17 wieku usiłował za obietnicami mu C. K. posiłkami wybić się z tureckiej przemocy i przejść pod słodkie panowanie Austrii; lecz za odmianą szczęścia oręża nie mogły obiecane posiłki zwyciężkim iuz Bułgarom na czas nadejść. Wyparci wprzód Ottomanie powrócili zatem do Bułgaryi, wszystko ogniem i mieczem niszcząc, wyjąwszy niektóre familie, które potrosiły się wczasie z swemi majątkami do Albanii wybieść. W roku 1697 po skończonej wojnie pozostałe te familie zostały listem ś. p. Leopolda I. Cesarza wezwane do przeniesienia się w kraie węgierskie. Wezwani obiali sobie w roku 1700 dla położenia bandlowego w Siedmiogrodach miasto Alwinz i tam osiedli. Gdy teraz od wprowadzenia ich 100 lat mija, magistrat z ich narodu w Alwinz złożony, obchodził w katolickim kościele o bożeństwo za ich przodków, błaganie Boga za Najjaśniejszy Dom Austriacki przy wystrzałach armat &c. tę pamiątkę.

Z Włoch odbieramy wiadomość, że

w nocy 28 na 29 Września z Francuzów: wiadomość o zawarciu między Francją i Anglią pokoju wielkie wrazenie na Pasma Oglu sprawiła. Zwołał on na pierwszym brzegu Donau pozostałe wojska, i żądał zaraz od Hospodara wołoskiego, ażeby ten rzucił się za nim wstawić u Porty, zapewniając, iż naprawi popełnione dotąd błędy, byleby tylko W. Sultan zechciał go na baszowstwie widdyńskim potwierdzić. Dodają też listy jako rzecz szczegółniejszą, że wiadomość o podpisaniu punktów przecugodnych pokoju przysłała do Widdyou we 21 dni po ich ułożeniu. Rozmaita są w tej mierze domysły; wielu mniema, że Pasma Oglu miał tajemną komunikacyą z zachodem. Wnoszą stąd teraz podług wszelkiego do prawdy podobieństwa, że i w tych okolicach pokoy przywróconym zostanie.

Z Paryża d. 6. Listopada.

W Rambouillet, gdzie prawdziwy gatunek owiec hiszpańskich jest pielęgnowany, czyniono niedawno doświadczenia zasiewu 100 różnych nasion zboża, trawy i medycznych riał egipskich. Pomiedzy niemi nayduje się trojaki gatunek pszenicy z wyższego i takież z nizszego Egiptu, z której ten szczegółowey jest bogaty w mąkę, który około Kairu pod tamtejszym nazwiskiem *Telahi* sieją. Dalej sześćo rzędowy ięczmień; proso murzyńskie na 6 stop wysokie, proso świeczkowe przez połowę tak wysokie; kukuryca (która właściwie z Ameryki pochodzi, ale w Egipcie syryjską, tak jak u nas turecką pszenicą jest nazywaną), i psasze proso. Ryz zwany w Egipcie *Ruh*, który tylko skropiaany bywa, ale nie pod wodą trzymany, bob, socowica, z arcy proch i inne gatunki grochu. Chcą doświadczyć, jaki te gatunki

Z powodu nadeszłej wiadomości o pokoju, kardynał Consalvi sekretarz stanu wydał pod d. 23 Października następujące oznajmienie: "Udzielona w liście od pierwszego konsula francuzkiej Rzepltey Papiężowi przez nadzwyczajnego gońca wiadomość o zawarciu pokoju między rzezoną Rzepltą i W. Brytanią, Rosyą, Portugalią i Portą, ucieszyła nadwzyczajnie Jego Świątobliwość. Szcześniey ten pokoy kończy nie tylko nędzę, którą Europa przez tak długi ciąg wojny cierpiała, ale oraz otwiera świetne widoki dla religii. Oyciec Świąty, nie omieszkuje więc tak radośney wiadomości udzielić swemu kochanemu ludowi, zachęcając go oraz do podziękowania Dawcy wszystkiego, za tę dobroczynność." Rzym był z tego powodu przez dwie nocy wspaniale oświetlony.

Z Brynu d. 21. Listopada.

Listy prywatne z Bukaresztu donoszą,

zboża i ogrodowin wydadzą smak i plon
względem europejskich, czyliby wynad-
gradzała się praca z tamtąd ich w nasze
zimniejsze klima przesosił. W botanicz-
nym ogrodzie w Beauvais otrzymano tego
roku następujących ziarn nadzwyczajny
urodzaj: jedno pszeniczne ziarno (Triticum
compositum) wydało 19 kłosów, które
zamykały w sobie 2508 ziarno; jedno zar-
no ozimnego łącznienia wydało 92 kła-
sów, które zamykały w sobie 7544 ziarno;
jedno ziarno żyta wydało 121 kł. sów,
które zamykały w sobie 363 ziarno. Nie
użył do tego sztucznego gnojenia. Z
trzech tych gatunków zboża pszenica była
najobfitsza w ziarno, żyto w słomę, a łą-
czniak także w ziarno.

Podany teraz został rządowi projekt
założenia teatru, na którymby się wpra-
wiali początkowi aktorowie nabywszy
na widok publiczny. Monitor z tej okazji
czyni następującą uwagę: "Za dni Korne-
la, Rosina aż do ostatnich lat Woltera
teatr francuski był najlepszy w Europie;
dziś utracił swą sławę, ale za przy-
ciem projektu niniejszego znów w tej mie-
rze zachwycimy prawa swiatu przepisywać."

Gdy hrabia Kollitzew z Paryża wy-
jeżdżał, pierwszy konsul uderował go
szczerotą tabakierą, którą dżemi była tam
wysadzana, z literami P. F. (le peuple fran-
çois).

Oddział floty bresteńskiej mający wy-
płynąć dla obrony naszych osad w Indjach
zachodnich składa się z sześciu stat-
ków z francuzkich i hiszpańskich linii
owych okrętów. Dowodzący będzie tym
oddziałem admirał Villaret Joyeuse i 12000
wojska lądowego wraz z jenerałem Ber-
nadotte na nim popłynię; część hiszpań-

ską tej eskadry uda się do osad swego
rodzaju. — Sekwestr na dobrach Xcia Tour-
Taxis na lewym brzegu Renu już zdjęty
został. Tajny konsyliarz jego baron
Vielots już tu w tej mierze miał konwen-
cyą podpisać.

Podarunek, który rosyjski ambasa-
dor dostał po podpisaniu pokoju od pierw-
szego konsula, szacują do 230,000 fran-
ka jest naramiennik suto brylantami hamery-
zowany. — Wstęp do traktatu z Rosyją
nie jest taki jak dotąd głoszone, albowiem
miedzy innymi zachowano w nim dawną
formalność w imie Troycy &c. &c.

Dochodzi nas urzędowa wiadomość,
że Arcy X.ę Antoni, jeszcze nieprzyjął god-
ności elektora arcybiskupa Kolonii i Mü-
steru. — Słychać, że ob. Reinhard, na
miejsce jenerała Macdonald proszą go o
odwołanie siebie, do Kopenhagi w char-
akterze naszego ambasadora wyjedzie. —
Gdy ob. Caillard wyjechał do Hiszpanii,
po odjeździe jego wakuowało przez niejaką
czasamię miejsce zgo sekretarza legacji naszej
w Berlinie, aż dopiero teraz otrzymał go
ob. Vandeuil. — Ob. Aug. Rofsely został
uczniem dyplomatycznym przy tejże le-
gacji.

Z Moguncyi d. 10. Listopada.

Uroczyść pokoju była tu wczoraj
z największą okazałością obchudzona.
Wielu cudzoziemców znajdowało się na
niej, pomiędzy któremi uważano wiedeń-
skiego austriackiego, rosyjskiego, prus-
kiego, hanowerskiego, bawarskiego i mal-
tańskiego zakonu, bawiących w Frankfur-
cie, którzy przez kommisarza Jellivet
zaproszeni byli, i obok niego szli na pło-
cełsy z jego domu na wielki rynek odpra-
wiony; tam wojska czyniły obroty, pu-

szczono balon &c. Obiad na 130 osob, fairwerk, otwarty teatr, bal, illuminacje zakończyły uroczystość, pod czas której ogłoszono następującą odezwę konsulow do Francuzow.

Odezwa o powszechnym pokoju. — D. 18 Brumaire (9 List.) roku 10 Rzepltey francuzkiej. — Konsulowie Rzepltey do Francuzów.

” Francuzi! Macie nakoniec całkowity pokoy, na który zasłużyliście przez wasze długie i wspaniałe usiłowania. Świat nie wystawia wam iak tylko przyjacielskie narody, a na wszystkich morzach otwierają się dla waszych okrętów gościnne porty. Rząd wierny waszem życzeniom i swoim obietnicom nie uwiódł się ani ambycją zdobyczy, ani powabem przedsięwzięść śmiałych i nadzwyczajnych. Powinnością i go było przywrócić spokoyność ludzkości, i zbliżyć przez stałe i trwałe związki wielką familią europeyską, której jest przeznaczeniem u stanowić los świat. Pierwszy zamiar rządu już dopełniony zostął; teraz zaczyna się iony dla was i dla niego. Po chwale boiu, szukamy słodszy chwały dla obywateli, a mniej straszney dla naszych sąsiadów. Wydoskonalmy się, a nade wszystko nauczymy młode pokolenia szanować nasze urządzenia i ustawy. Niechay rosną dla równości obywatelskiej, dla wolności publiczney i dla szczęścia narodowego. Przyłozmy do rolnictwa, i kucstów owey gorliwości, owey stałości, owey cierpliwości, które zadziwiały Europę w wszystkich naszych przykrych okolicznościach. Przyłozmy do usiłowań rządu, usiłowania obywateli dla zbogacenia, dla usłodzenia wszystkich części obszernego kraju

naszego. Bądźmy przyjaciółmi i przykładem otaczających nas ludow. Niechay cudzoziemiec, którego ciekawość ściągnie do nas, bawi się ujęty wdziękiem naszych obyczajow, widokiem naszej jedności, naszego przemysłu i przyjemnością zabaw, a potem powraca do swey oyczyzny większym przyjacielem imienia francuzkiego, oświecenijszym i lepszym. Jeżeli znajdują się jeszcze ludzie, których potrzeba dęczy nienawiedzi śwych współobywateli, lub pamięć poniesionych strat rozjątrza, tedy oczekują ich niezmiernie okolic; niechay się ośmielą poyść tam szukać bogactw i zapomnienia swych nieszczęść. Oko oyczyzny będzie im tam towarzyszyć, dopomoże ich męstwu, a szczęśliwi z prac swoich, powrócą kiedyś na iey łono, stając się godnymi bydź obywatelami wolnego kraju, i uleczonogo na ów czas z szaleństwa prześladowania. Francuzi, dwa lata temu, iak ten sam dzień zakończył wasze niergody i zniszczył fakcye! O i tego czasu mogliście potęczyć wszystkie wasze siły, zatrudnić się tem wszystkim, co jest wielkim w oczach ludzkości, i tem, co jest użytecznym dla oyczyzny. Wszędzie rząd był waszym przewodnikiem i podporą. Wasza wielkość jest wielkością iego, szczęśliwość zaś wasza jest jedyną nagrodą, której żąda. — Bonaparte pierwszy konsul Rzepltey nakazuje aby niniejsza ustawa wciągniona była do dziennika ustaw, ogłoszona, wydrukowana i poprzylepiana we wszystkich departamentach Rzepltey. — W Paryżu w pałacu rządowym d. 18 Brumaire roku 10go Rzepltey francuzkiej. Podp. *Bonaparte.*

Zgodne z oryginałem,
Hugues Maret.

Z Londynu d. 6. Listopada.

Czynności parlamentowe.

D. 3. t. m. w wyższej i niższej izbie rozpoczęły się spory względem pokoju. W izbie niższej lord Harcourt wniósł dodatek do adresu podziękowania Królowi Janc. za udzielenie izbie punktów przed-ugodnych z Francją. — Lord Lewison Gower nazywał warunki pokoju niezgodzającymi się z chwałą narodu.

Lord Hawkesbury: Po dziewięcio-letnich bojach, po strwojeniu 200 mill., po tak wielkim krwi rozlewie, i nakoniec po tak nadzwyczajnych usiłowaniach narodu, mówić, że pokój nie jest godny naszego życzenia, jest to okazywać się nieczułym na głos ludzkości, o co ja nie śmiałybym nikogo tu obwiniać. Ponieważ wielom pokój ten nie ze wszystkim podoba się, przedsiębiorę zatem odpowiedzieć na te zarzuty. Jakiegokolwiek mogą być zasady teraźniejszego francuzkiego rządu, łatwo jest widzieć, że ni niejszy jego charakter, zamysły i uczucia są po większej części bardzo różne od owych, które w pierwszych latach rewolucji panowały. Nie jest myślą naszą utrzymywać, żebyśmy się od rządu francuzkiego niczego obawiać nie mieli, lecz bezpiecznie twierdzić mogę, że to złe na początku wieku XIX. nie jest takim, jakie przy końcu XVIII. było. Niebezpieczeństwa, które nam zagrażały na ow czas, były skutkiem zasad szkodliwych, dziś chyba jedney przewagi należałoby nam się obawiać. Kto gani pokój dla nie dość zaspokajającego potożenia stałego lądu; niechaj mi raczy odpowiedzieć: czyli po rozsypanych nie szczęśliwie dwóch koalicjach podobna

jest przedsiębrać trzecią? Dziś nie ma w Europie żrzedet do nowego związku. Za-
dne z znaczniejszych mocarstw nie oka-
zuje do tego skłonności. Dom austryac-
ki dalekim jest w tej mierze. Rosya
nie myśli iak tylko o pokoju, a polityka,
dworu berlińskiego, jest wszelkley koalicyi
przeciwna. Na iakiz więc koniec toczyli-
byśmy wojnę? Czyliż możemy sobie
nawzajem wiele złego wyrządzić? Ka-
dy projekt wyładowania skończyłby się
z hańbą i pobicciem naszego nieprzyacie-
la. A my gdziebyśmy mu mogli szko-
dzić? Wszystkie jego osady są w na-
stych ręk, to prawda; ale nie w naszej
mocy ukrócić jego potęgę na lądzie, gdy
on tym czasem może gnębić słabych
sprzymierzeńców naszych; zaczęm kie-
dy nie zdołamy ich obronić, obowiązkiem
jest naszym, ratować ich ile możności.
Obracam uwagę moją na Sztathudera o
którym przemilczano w punktach przedu-
godnych. Wyznaię, że wynadgrodenie
tego Xcia było przedmiotem nieskończo-
nych trudności, i z tej miary to pomi-
niono, albowiem nie tylko rząd francuz-
ki, ale sam nawet Sztathuder oznaymił,
że rzeczy nadto daleko zasły, i że tę
przerwaną negocyacyą będzie można na
nowo przedsięwziąć, gdyby te usiłowania
nie dosyć zaspokajające były miały. Co
do sprzymierzeńców uczyniono wszystko,
co można było uczynić. Idę teraz do
krajów ustąpionych Francji. Nie zasta-
nawiam wcale uwagi nad przyładkiem
dobrej nadziei, ten bowiem, ile miejsce
zebrania sił do napaści naszych indyy-
skich osad, nie wiele na to zasługuje.
Milita, ile stanowisko wojenne wielkie ma
zaiste korzyści; ale co handlu, żadnego nie

przynosi pożytku. Odpowiadam tym, że warunki szukać powinien, wolał, który wielkie czynią widoki z handlu lewanckiego, że cały ten handel więcej nad 112,000 f. szt. nie wynosi. Handel z krajami południowemi będzie zawsze w ręku Francuzów. Dwie osady, któreśmy pokolemi otrzymali, są najwładniejszy ze wszystkich naszych zdobyczy. Ceylan dla portów swoich, mogących być naszą marynarkę w sobie pomieścić, jest nader ważny w celu zabezpieczenia wschodnio-ndyjskich osad. Trynidad tak stanowiło morskie, gdzie w każdej porze roku może flota bezpiecznie zostawać, i dla płodności gruntu, i w przypadku wybuchu nowej wojny dla swojej bliskości z osadami hiszpańskimi jest nader szacowna. Jednak ja nie nazywam tego pokoju chwastem pełnym (szemranie) Ja nie wiem, wcale co to jest pokój pełen chwasty. Wiem że wojna bywa pełna chwasty, ale pokój pełen chwasty, jest dla mnie rzeczą nie zrozumiałą. Mienić go jednak będę pokojem chwastobnym. Zarzuca mi to może, że idę bycie Francuzi to wszystko przeważają. Nisi bardziej odemnie nie uważa się na wzrost Francuzi. Ale oprócz tych zdobyczy potrzeba jeszcze zwrócić uwagę na upadek handlu francuzkiego i na niedostatek pieniędzy, ażeby go z naszym porównać można; nie należy także zapomnieć o naszej przewadze na morzu, siła ta dalszy jeszcze z 202 okrętów liniowych, i 272 fregat się składa, gdy tymczasem Francuzi tylko 89 liniowych okrętów i 35 fregat posiadają.

P. P. Po rozważaniu naszych sprzymierzających na stałym lądzie musieliśmy myśleć o pokoju. Chociaż ja jestem przekonany, że minister najłepszych nie może

być jednak spuścić co w tych warunkach, jeżeli to bez uszczerbku honoru narodowego być może, niż całą niezyczą dla smutnego przy jednym punkcie uporu, podawać na niebezpieczeństwo. Takbym ja sobie w tej mierze postępował, i takim okiem zapatruję się na dzisiejsze punkta przedugodne. Rozumiem ze się jasno tłumaczyć. Nie wykażcie WWPP, wszystkim w punktach przedugodnych. Ale to, co byście mogli być uporem swoim w obstawianiu przy jednym punkcie zyskać, nie może być porównanem z množstwem mogących wypaść klęsk, którychby tylko uporczywe postępowanie stało się przyczyną. Ale czymże są te warunki? Bezpieczeństwo naszej marynarki i handlu powinno być być naszym największym przedmiotem. Handel nasz na szrodiemym morzu, jest teraz bardzo mało znaczącym. Za odstąpienie Malty byłby się nieprzyjaciel wielkich demagał ofiar. Lepiej jest zostawić ją w ręku dotychczasowych właścicieli, niż przez nowe usępowanie drogo jej się dokupywać, i chociaż Malta pod opieką tego mocarstwa pozostać, nie obywie się jednak bez wielkich w tej mierze trudności. Żal mi odstąpienia przylądka dobrej nadziei. On mnie się zdawał być szacowniejszy, niż memu przyjacielowi. Pociągający stawia mi się przed oczyma widok, gdy zwrócę moją uwagę na Indye zachodnie. Wszystkośmy wytargowali dla nas i sprzymierzających naszych, czegokolwiek honor wymagać, a rozsądek spodziewać się zaczął. Mówią niektórzy, że ministrowie w punktach przedugodnych wyrok śmierci dla kraju podpisali. Gdy byśmy byli zatrzymali

wszystkie zdobycze, czyliby przez to nasze położenie było bezpieczniestwym? Jeszcze ja jestem przekonany, że przywrocone rządu monarchicznego we Francyi stałoby się dla Europy nader korzystnym, ale gdy tamtego już dopiąć nie podobna, wypadz na podobnem przestać. Co w dzisiejszych okolicznościach naydogodniejszym być może, na tem rozumny człowiek przestać powinien, i nie obstawać u porczywie przy swoich układach.

P. Fox: Nigdy z większem ukontentowaniem nie dawałem na ścieżce kreski, iak na dzisiejsze punkta przedugodne. Składam hołd winny ministrom, że negocyacy na los niepuszczali. Malta i Kyp do dobrej nadziei są fraszką względem szczęścia pokoju. Wielu nagania pokoy dla tego, że cel wojny, to jest przywrocenie na tron Burbonow dopięty nie został, mnie zaś to cieszy że go nie dopięto. Moglibyśmy już dawniej byli jeszcze lepsze zyskać warunki. Zaczny lord sądzi, że trzecia koalicya była niepodobna; al boż doś radzenie pierwszey, ni było dla nas nauką dostateczną? Usprawiedliwiam pokoy, i kończę mowę moją życzeniem, żeby konstytucya nasza przywroconą została.

P. Windham pierunował na punkta przedugodne z żywością i wiadomą niewiścią przeciw Francyi.

Na adres podziękowania bez głosowania zgodzono się.

Chcą z wyrazow niektórych członków parlamentowych domyślić się o osobnych artykułach między Anglią i Francyą. Mowiono o zagwarantowaniu Toskanii ze strony naszego rządu o odstąpieniu dla Francyi przez Hiszpanią Luizjany, utrzymy-

wano nawet, że Anglia opuści Burbonow. Tym czasem lord Hawkesbury zapewnił, że t. yne artykuły, w publicznych pismach ogłoszone, nie zasługują na wiarę.

Na dzisiejszem posiedzeniu będzie roztrząsana ugoda z północnymi mocarstwami. — Xzę Wallii i wszyscy Xzta krwi królewskiej, w ostatni wtorek znajdowali się w izbie wyższej. — Lord Moira i Xzę Bedfordt we wtorek oświadczyli się za stronę ministrow. Opozycya w obu izbach składa się tylko z kilku familii. — D. 3 w izbie wyższej pomiędzy lordem Grenville, hrabią Spencer i t. d. podobne zachodziły spory iak w izbie niższej, tym czasem adres podziękowania 114 głosami przeciw so przyjęty został. — Spory w parlamencie trwały aż do godz. 4 trana.

Lord Whithworth został mianowany ambasadorem do Francyi, i zaraz po ratyfikacyi ostatecznego pokoju uda się do Paryża.

Wydano rozkaz aby na przyszłość pakieboty na ład stały nie z Jarmut, ale z Harwich wychodziły. — Admirat Onslow został kommandantem Plimut na miejscu admirata Pasley mianowany. — Klub Whigow rozpoczął posiedzenia swoje we wtorek i był nader liczny. — Summa, którą Francya winna zapłacić Anglii za utrzymanie od początku wojny swych ieh 60, wynosi 2 mill. 400,000 f. szt. (96,000,000 zł. l.) — Uważają, że P. Windham i lord Temple członki nowej opozycyi zajęli miejsca w tych ławkach, gdzie P. Burke oddawał się od foxowskiej partyi zawsze siadywał. — Wczoray Królestwo Jchąc z całą familją przybyli z Kew do pałacu. — Kontra admirat Montagne zostanie po lordzie Sey-

meur kommandantem Jamaiki. — We wtorek jenerał Meuron przybył z Indyy. Mieszano go z początku z jenerałem Moreau. — Lord prezydent Londynu zmniejszył cenę chleba: Ctery funty kosztują teraz 1 ½ pencow. — Przedają tu teraz, iak mówią, niezawodne lekarstwo przeciw żółciowej gorączce u P. Goldinga pod Nrem. 42 na ulicy Cornhill. Flaszeczka, która na rok wystarczy kosztuje 1 gwineę. — Przed podpisaniem punktów przedugodnych czynił rząd hiszpański naszemu propozycyę płacenia 25 od 100 od wszelkich pieniędzy gotowych przychodzących do Hiszpanii z południowej Ameryki, byleby korsarze nasi okrętów hiszpańskich nie chwytali. — Od floty naszej przed Brestem przybyło znowu 19 żagli do Torbay. Pęć liniowych okrętów od tej floty opatrzone wżywność na 5 miesięcy, wysłano zapieczętowanymi rozkazami, które dopiero w przyładku Faisterre otworzone zostaną. Mówią, że ta eskadra przeznaczona iść do Jamaiki. Admiral Cornwallis w tych dniach jest z ważnemi interesami w Londynie spodziewany. — Nie lord Landsdown, iak dawniey donoszono, ale syn jego lord Henryk Petty polechał na święto pokoju do Paryża. — Rząd nasz pomimo punktów przedugodnych dodał flocie kupieckiej do Indyy zachodnich płynącej zastępnę od 2 fregat. — Ob. Dedem jest przeznaczony po zawarciu traktatu na ministra Rzepltey bawarskiej przy rządzie naszym. — Stychąc, że kanclerz podskarbi przed Marcem nie otworzy żadney pożyczki, ale przez nowe urządzenie skarbu potrzebne wydatki obawślone będą, które na 3 miesiące do utrzymania naszej marynarki wystarczą. — Na Wilhelma Parkera wice admirała i by-

wszego kommandanta w Halifax ma być sąd woienny złożony. — Zapewniają, że kupcy plantacyow w Indyach zachodnich holenderskich podali prozbę do lorda Hawkesbury, ażeby im razzył wyrobić wolność sprzedania tam swoich towarow szacowanych do 9 mill. f. szt. (360,000,000 zł. pol.) i pieniędzy przeniesienia do Anglii; ale odebrali odpowiedź, że te produkty, albo do Francyi albo też do Holandyi na przyszłość odwożone być mogą. — We środę śpiewano uroczyste *Te Deum* w tutejszey hiszpańskiej poselstwa kaplicy. Wotywę celebrował biskup Miorki.

Papiery 3 procentowe stoją 68½ za sto.
Z Petersburga d. 34. Października.

Stawny i zasłużony przyzydent rufyjskiej akademii i wolnego ekonomicznego towarzystwa tajny konsyliarz i kawaler wielu orderów hrabia Nartow w dzień koronacyi otrzymał od Imperatora order S. Anny pierwszy klasys z następującym listem:

Panie tajny konsylliarzu i przyzencio akademii rossyjskiej Nartowie!

"Gdy uwagę moją zwrócam na gorliwe zasługi WPana, przedsiębiorę zaszczyścić go orderem S. Anny pierwszy klasys, i odtąd będziesz go WP. nosił. — Z resztą zostają WP. szczerze życzliwom.

Podp. *Alexander.*

D. 29 t. m. przybyła tu wiadomość o pokoju między Francyą i Anglią co było powodem do niemierney radości, przez to bowiem wznieśli się nasz baudeł. Konsyliarz nadworny Wasiliskow, sekretarz kolegiatoy Watacyek, major hr. b. Moden, i Xę Galiczyn zostali Kamerunkrami imiowanymi; a pierwszy uda się do Izaryci ceszcy w Wiedniu. Młodsza część familii imperialskiej, już wyjechała z Moskwy i codziennie tu jest spodziewawani. Około 60 sztabowych officyerow którzy żądali abszytów, wyższe rangi otrzymali.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W NIEDZIELĘ DNIA 29 LISTOPADA 1801.

Z Wilna d. 2. Listopada.

Dnia wczorajszego wtejsza Szkoła główna obchodziła z wielkimi uroczystościami koronacją naszego najtłaskawszego monarchy. Zrana cała Szkoła główna utata się z całym poczem uczący się i młodzieży do świątyni szkoły głównej, gdzie posolenney wotywie *Te Deum* i inoe modlitwy śpiewano błagając łaski Niebios za długoletnie i szczęśliwe panowanie naszego Monarchy i za dobro całego imperatorskiego domu. Po południu Szkoła główna odprawiła publiczne posiedzenie w wspaniałej swojej sali w przytomności niezmiernego natłoku gości i uczący się młodzieży. Tu pokazał się prałat, kawaler wielu orderów, rektor akademii Stroynowski, i w piękney mowie zachęcał wszystkich do wdzięczności i ustatkowaniu ku nowemu monarche. Potey mowie profesor literatury Golański czytał w teyże treści orę w łacińskim języku, a obserwator astronomiczny, kanonik i kawaler wielu orderów Poczobut wiersze łacińskie; dySSERTACYA z dzieł natury przez Jundzitta tegoż obiektu nauczyciela zakończyła posiedzenie. Wieczorem gdy całe miasto było oświetlone przed Szkołą

główną wznosił się na 32 stop wspaniałe illuminowany portyk w kształcie doryckiem, na którym cyfra Aleksandra I. paliła się, a na spodku był transparent pędła profesora Rustena, gdzie osoba wystawiająca Szkołę główną stała przed ołtarzem, wieńcząc go girlandami z wawrzynu i liściem granatu z owocami tegoż drzewa. Na ołtarzu stało popiersie imperatorskie, a gienusz chwwały spuszczał na jego skronia wawrzynowy wieniec. Przy osobie wystawiającej Szkołę główną dawały się widzieć leżące książki, a dookoła ołtarza znaki nauk i sztuk, na gzymsie zaś były słowa z 5 pieśni 4 księgi Horacego: *Vultus ubi tuus: — Affulsit populo, gratior it dies.*

Z K lenii d. 9. Listopada.

Pókoj powszechny był obchodzony uroczystie wczoraj w naszym mieście, z okaznością i przepychem godnym tak szczęśliwego zdarzenia. Dniem w przyrody go wystrzałów zaimat i bicie we dzwony ogłosiły uroczystość. Facyata ratusza była ozdobiona porożcem (Trophée) z chorągwi pierwszych Europy mocarstw powiązanych łanuchami z kwiatów plecionymi; a ze szrooka wznosiła się chorąg.

giew Rzpltey; na wierzchu czytano te słowa: *Zachoway ziednoczone, a na uboku: Francuzi nie przypominaj sobie inaczey wojny tylko przez pokoy dany całemu Swiatu.* — O godzinie 11 załoga wyciągnęła na paradę wszystkie władze tak administracyjne, iak i sędownicze znajdowały się na tej paradzie. Jenerał Jacobé kommandant departamentu Roery po uformowaniu woyska w czworgran taką miał do nich mowę.

” Obywatele, Officyerowie i żołnierze! Przez lat 11 doznawaliście utrudzeń wojny, i przez tyleż lat okrywaliście się chwałą; przyszedł czas waszego odpoczynku, zrobcie go sobie na wawrzynach przez siebie zebranych.... Pokoy jest zawarty. Dzień dzisiejszy, 18 Brumaire, epoka na zawsze pamiętna w dziejach narodu, był przeznaczony od konsulów Rzpltey na obchodzenie święta pokoju. — Pokoju, ileż ty szczęścia nie gotujesz na szey oyczyźnie! z twoiego daru już oklęskach wojny zapomniano; już wszędzie odzywa handel; wszędzie odradzają się kunszta; wszędzie zasługa znajduje swoją nagrodę. — I komuż to przyjaciele moi winniśmy pokoy od tak długiego czasu pożądany, jeżeli nie Bonapartemu; oddamy bożdz za tyle dobrodziejstw pierwszemu z bohaterów, zwycięzcy Włoch i Marengo, temu wielkiemu mężowi, którego chwała i gieniusz są nie rozłączone, a inne niesmiertelne. Oddamy się w dołu dzisiejszym najwyższey radości, niechay uciechy nasze nie mają granic. — A wy obywatele zwierzchnicy, sędziowie, którzyście nas raczyli swoją przytępnością zaszczycić, połączcie się z nami dla ściewania chwały pierwszego konsula, które-

go rząd mądry zapewnia na zawsze dla Francyi szczęście, i wykrzykujemy jednomyślnym głosem: *Niech żyje Rzeplta! niech żyje powszechny dawca pokoju, niech żyje pierwszy obywatel Francyi, niech żyje Bonaparte!* „

Ob Kramer prezydent miasta naszego odpowiedział na tę mowę. Wieczorem Załoga udała się nad Rón, gdzie romane obrotu odprawiała z ogniem w przytomność i wszystkich włącz Ogień karabinów, armat złączony z illuminacją tamy czynił widok piękny i obłąkujący. Całe miasto było oświecone. Dzień ten zakończył się na wielu ucztach, balu maskowym danym na korzyść ubogich. Władze cywilne były zaproszone od władz wojskowych na wspólną ucztę, gdzie gust, i wdzięki społeczości potoczyły się z tem wszystkim, cokolwiek zapał w tak szczęśliwey chwili i dawno pożądany mógł natchnąć. Radość niezmierna zięła wszystkich serca. Imię Bonapartego pokojodawcy Europy z ust przechodziło. Nigdy jeszcze tyle ile w tym dniu niewiedzi nie w mieście naszym radości i okazłości.

Z Berlina d. 14. Listopada.

W tych dniach tutejszemu posłowi hiszpańskiemu P. Offrill oddana została odpowiedź tutejszego dworu na list Króla Jmć Etruryi w Sierpniu pisany względem jego uznania, aby ją wspomnianemu monarche przestał. Odpowiedź ta miści w sobie formalne uznanie Króla Jmć Etruryi z strony naszego dworu, i w najwyższych wyrazach życzy mu nasz dwór szczęścia. — Tajny minister stanów Xola H f sen Kassel, baron Weitz, przybył tu w czwartek.

Z Hamburga d. 16. Listopada.

Dzis przybył tu Xzę następca Oranii iadąc z Anglii do Niemiec. Matzonka jego bawi jeszcze w Anglii. — Pełnomocny poseł Króla Jmć W. Brytanii przy niższej Saxonii cyrkule, kawaler Craufurt, wyjechał za czas niejaki z Hamburga do Anglii; w czasie jego nieprzytomności kawaler Rumbald będzie zawiadywał interesami Króla Jmć przy rzeczonym cyrkule. — Pocatowe statki dla przyspieszenia podróży będą nadal z Kuxhawen zamast do Jaimui do Harvch wysyłane.

Z Amsterdamu d. 7. Listopada.

Tęże się zgromadzenie przyjaciół zastuz, pod dewizą *Felix meritis*, mianował słownego kompozytora Hayon swoim honorowym członkiem, i posłało mu dyploma z listem w nader podchlebnym wyrazach napisanym, na co on następującą dał odpowiedź:

Wysoco Uczeni Panowie!

„Łaskawe w głęty, z jakimi dzieła moje pomiernego talentu aż dotąd prawie wszędzie przyznawano, uważałem za najpiękniejszą, a nawet jedyną nagrodę moją. Kiedy zaś zgromadzenie mężów uczonych, połączone pod dewizą *Zaslug* mnie do swolego grona przyjąć raczy, wesolem okiem spojrzę na upłynione w pracy blisko lat 70, które nie przerwa nie mojemu kunsztowi poświęcałem, iakoż źródła nie wyczerpane honoru i pociechy w mejs seros!! Tak jest, Szanowni Panowie, napełniacie serce moje najsłodszym uczuciem, ożywiacie nowym ogniem moją już ubeloną głowę, gdy mię zapewniacie, że chociaż moje dzieła zostaną wytarte z pamięci następnych wieków,

moje imie oblasknione ich promieniami od wiru zapomnienia pochłoniętem nie będzie. Przez ten publiczny pomnik szacunku waszego, który tak wspaniałym sposobem dla tego kunsitu wznosicie otrzymanie zupełne prawo do wieczney wdzięczności następnych pokoleń, ponieważ przez ten szlachetny postępek obudzicie usypiające talenta. Wskazujecie im zawód, i nadgrode jaką ich czeka na końcu. Przyymiecie zatem WPP. najszczersze zapewnienia, że serce moje jest przeniknione najszywszem uczuciem wdzięczności, którą go napełniaią dowody honoru nayspodchlebniejsze od WPP. okazywane. Ja opuszczę z zupełną duszy spokojnością moy zawód, gdy mnie tak słodkie uczucie ożywiać będzie, że miejsce nie zostanie próżne, gdyż wszystkie zastug: łączą się z sobą i protegują kunsit & „

Nadgroda złotego medalu, którą towarzystwo Taylora w H tlem postanowiło na pytani: „Jaki wpływ miała poezya osobliwie w pierwszych wiekach na wyolerowanie ludzkiego rozumu,„ została w tych dniach przyzoana profesorowi D. Tiedmann w Marburg.

Z Ratysbony d. 9 Listopada.

Dzis przybyło tu do seymu Cesarskie potwierdzenie ostatniego wyroku Rzeszy pod d. 2 Października, względem ostatecznego układu i ukończenia zawartego w Lunewillu między Rzeplią francuzką i Rzeszą pokoju. J. C. K. M. zatwierdził wyznaczoną w tym celu nadzwyczajną deputacyą Rzeszy. Dalej względem niey postanowienie odkłada J. C. K. M. do innego czasu.

Z C. K. krajowego Gubernium na Galicyą Zachodnią. — Na ządanie litewskiego rosyjsko Ciesarskiego Gubernium czyni się niniejszym powszechnie wiadomo, iż wszyscy wierzyciele i pretendenci zmarłego wileńskiego Burmistrza Jana Müllera końcem uczynienia obrachunku z opiekunami dzieci tegoż i wdową jego z majątku, tudzież dla osiągnięcia należący im satysfakcyi, dłużnicy zaś nieboszczyka równo dla uczynienia obrachunku albo osobiście stawić się, lub umocowanych swych pełnomocników do miasta gubernialnego Wilna przestać mają; i na ten koniec dla rosyjskich mieszkańców termin trzy miesięczny, dla zagranicznych zaś szescio miesięczny, zaczawszy od d. 9 Października r. b. postanawia się. W Krakowie d. 6 Listopada 1801.
Hrabia Sedlnitzki, sekret. guber.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Woyciechowi Stamirowskiemu: że Pani Franciszka Stamirowska u Sądow tych zapłacenie summy 15,000 zł. pol. z kosztem prawnym, i zaległej prowizyi 335 zł. pol., żatobę na niego podała, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosiła.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych, znajdują się, odcmuż adwokata tutejszego Sądowego Pana Kregczyka, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 12 Stycznia 1802 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego Sądowi tutejszemu wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać był winien

Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 13. Października 1801.

Slauptenki mp.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Pani Joannie z Tymińskich Gosyński, iako też Janowi i Franciszkowi Tymińskim: że Pan Szczeban Bystrzanowski u Sądow tych o summie 2000 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym, żatobę na nich i na Pana Jozef. Niedziatkowskiego summy Tymińskich dłużnika podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga doproszał się.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowani zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże wzwyż wspomnianym adwokata tutejszego P. Bronickiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przywołitym, to jest dnia 16 Stycznia 1802 roku sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego Sądowi tutejszemu wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony tej sprawy za najskuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samiby sobie podług opiewu Ces. Krol. praw przypisać winni byli,

Jozef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej,

W Krakowie dnia 17 Października 1801 roku,

Weinmann,

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Gallicæ Occidentalis Minorenni Casimiro Br zowski, & Adamo Comiti Krasinski, Medio præsentis Edicti hinc insinuat, quod nimirum Cæ etanus Skopowski, ad Forum hocce adversus, eos in causa puncto solutionis summæ 7:665 sp. Libellum porrexerit, Judicii que opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæ Re. hæreditariis Terris absentiam ipsorum hic loci degentem advocatum Minorenni Al: Obniski & Alteri adv: Krotowicz ipsorum periculo, & impensio, qua Curatorem constituerit, cum quo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in finem, admonentur, ut intra 99 dies aut ipsi compareant vel Curatori dato, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transmittant, vel denique alium quempiam Mandatorium constituent, Foroque huic denominent & pro ordine præscripto ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficitia esse judicaverint, ut pote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsis imputandas habebeunt. Ita enim santunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wy zga.

Purtscher.

Friedenthal.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublio. in Regno Gallicæ Occident. Datum Lublin die 15 7bris 1801.

Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey oznaymiają tym Edyktem Panu Tadeuszowi Sobolewskiemu, iż Pani Urszula Zielinska i Teresa z Zielinskich Szczygielska przeciwko niemu oraz naprzeciw Panu Jozefowi Wyczałkowskiemu o sekwestracją dobr Olszownica Kr Isowska zwanych woględem 6750 zł. pol. i 120 zł. pol. zażalenie podały, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga doproszały się,

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżatowany zostały, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduie się, iemuż Tadeuszowi Sobolewskiemu adwokata tuteyszego P. Hakenszmida z jego skoda i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto niniejszym Edyktem tym końcem upomina się, że-by na terminie 18 Grudnia albo się sam stawit, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec sobie innego patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienit, i podług przepisow tych szrodkow prawa używał, które ku swey obronie nayskuteczniejsze być osądaj; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebdania wyniknąc mogącą samby sobie, stosownie do C. K. praw. przypisać był winien.

Wydzga.

Purtscher.

Münch.

**Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniey
W Lublinie dnia 30 Września 1801.**

Sahaneck.

Z strony Magistratu C. K. Miasta Lublina oznaymia się tym Edyktem Pan Franciszce z Trzcińskich Lesniewiczowej, że J. O. Xrę Alexander Lubomirski u sądu tego przeciwko niej, iako współ pozwanej razem z mężem Julianem Lesniewiczem oskassowanie introniłszy, i aktu granic do gruntu Jędrzejowski z tegoż wzięteż zażębę na nią podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga doproszał się. Gdy zaś Magistrat, niemając wiadomości gdzie ta została, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduie się teyż Pani Franciszce Lesniewiczowej patrona tuteyszego Pana Macieja Czarnockiego z iey niebezpieczeństwem i kosztem zastępcą postanowit, i którym proces ten podług ustawy sądowej rozpocznie się, i ukończony zostanie, przeto też obżatowana Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, że-by w czasie przywoitym, to jest: dnia 14 Grudnia r. b. o godzinie 9 zrana tu sama

staęła, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestąpi, albo nakonec innego sobie patrona obrać, tego tutejszemu Magistratowi wymienia, i podług przepisu tych środków prawa używać, które do obrony swej sprawy za najsukuczniejsze osądzi, gdyż inaczej wszelką niedogodność zraniedbania wynikającą mogącą, samaby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać być wina. Dan w Lublinie dnia 12 Września 1801.

Engbrycht.
Schweitzer.
Lewandowski.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Lublina.

Wiano. Krępski, scrius.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, wszystkim komu o tem wiedzieć należy nietylko w Etykiet podać do wiadomości, iż gdy Kasper Kremer przed kilku wszystkimi wierzycielom którzyby do domu i gruntu Meyznerowskie zwanego w wydziale III. tegoż miasta, pod Nrem 82 łączącego jakiegokolwiek prawa i pretensye mieć sądzili, o wykazanie jakowychże swoich praw, albo inaczej ażeby enym się nieucznie milczenie nakazane być, zaśobę do tegoż magistratu podać, i o pomoc u tutejszego sądu doprosić się, i tym koncem pierwszy do stawienia się wszystkim wierzycielom terminu mianowicie 6 Sierpnia r. b. 1801 ię do oznaczenia będąc, oła przedstawia się na nim iaki hkolwiek bądź wierzycieli upłynąć, a za tem przedstawienie się wszystkich jakichkolwiek bądź wierzycieli biorąc do wiadomości sądowney.

Wszyscy wierzyciele którzyby do wzyż wyrażonych własności jakowe prawa i pretensye mieć rozumiełi, na dzień 7 miesiąca Sierpnia roku przyszłego 1802 przybywać się, ażeby się datym drugim terminie stawili i służące sobie prawa pod rozciągnięciem na siebie karę prawami C. K. przepisaney okazali.

W Krakowie dnia 29 Września 1801 roku.

J. Gellinek.
W. Bartsch
Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Krakowa.

Seb. Kawski, sekretarz.

Cesarzko Królewskie Gubernium Galicyi Zachodney uwidomiona Margorzata Stolarczykową ze wsi Bera w parafii przysucha w Koneckim cyrkule rodem, w miesiąc Sierpniu 1800 za granicę wysłać, a dotąd niepowracająca, ani o przywrócenie swego bawienia nie dnosząca, ażeby w przeciągu 4 miesięcy od ogłoszenia niniejszego wezwania powróciła, lub oczekiwać postąpienia z sobą jako z emigrantką podług pize su prawa. W Krakowie d. 24 Września 1801.

W uchyłości JW. Gubernatora.

Reichmann
Stulz.

Z Strony C. K. Sądów Sądowych Galicyi Zachodney czyni się wszystkim wiadomym, iż osobom do zstania komisji bankowej Waiszawskiej liczącą odob Katen leżących w cyrkul Sedlickim to Samuela Bronikowskiego ostatecznych i w Summie 15 320 zł. pol. sadowole otakowanych na zaspokojenie summy 1100 zł. r. b. m. b. Sądów kiew winney pozwala się i oraz w celu przedsięwzięcia w t. r. C. K. Sądów Sela. Lub l. liczący, terminy, to jest pierwszy na dzień 18 Grudnia 1801, drugi na dzień 11 Lutego 1802, a trzeci na dzień 8 Kwietnia 1802 o godzinie 10 zrana wyznaczyć się, z tym dodatkiem, iż chociażby na pierwszym i drugim cy terminie żaden z mających chęć kupienia się nie zjawił, któryby cenę wyprzedającą w szacunku albo t. r. od cenę ofiarował; i onakoż te dobra na trzecim terminie poniżej ceny sprzedane nie będą. Przywiedli się także wszyscy Samuela Bronikowskiego na w miankowanych obach hipotekowani kredytorowie na pierwszym terminie na dzień 18 Grudnia r. b. wyznaczony o godzinie 10 zrana, nieoczekując bynajmniej o s. b. przywiedli się, tak dalece, iż ci, którzyby się w przeznaczonym terminie nie zgłosili, ani naprzeciw nabywcy tychże dobr, ani też do doby sa-

nych żadnego prawa nie mają, lecz swego zaspokoienią z ceny sprzedarzy, albo z inego dłużnika majątku poszukiwać muszą. Oprócz tego dobra te według następujących warunków sprzedane będą, 1mo. Aby w cenie dającej sumę do eksekucyi przy wiadomości 1100 zł. po skończoney licytacji w gotowiznie wyścić. 2do. Aby stosownie do §. 436 kodeksu sądowego długi na tych dobrach się znajdujące podług raty podanej ceny na się przysiąc był obowiązany, jeżeliby kredytorowie tych dłużników przed prawnym wypowiedzeniem przysięgą ztraćali się, 3tio. aby chcący kupić te dobra dalszą część ceny jako Vadium przed licytacją złożyć. Wreszcie wolno się zostawiającym ochotę kupienia akt detaxacyi tychże dóbr w gremialney registraturze lub też przy samej licytacji przysięść.

Wydzga.
Purtscher.
Friedenthal.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi
Zachodney. Dan w Lublinie 15 Wrzesnia 1801.
Dustenberg.

Dnia 20 Marc 1802 i w następujące dni będą w Ces. Krol. Zachodnio Galicyjskiej Administracyi dóbr rządowych Kancellaryi w Krakowie w domu pod Nrem 486 zrana od godziny 9 aż do 12, po obiedzie zaś od 3 do 6 następujące Dobra rządowe na trzy, i po dług okoliczności na sześć lat przez licytacją w arenę wypuszczone.

Nazwiska Cyrkułów i Dobr.		Cena wy wołująca.	
Kameralne i funduszowe Dobra			
W Cyrkule Krakowskim.		Ryń. Kr.	
1	Karwin	2403 . 8	12 Kunow 8095
2	Xiążnice	6126 . 12 $\frac{1}{2}$	13 Straszew 830
3	Woytowstwo Modrzany	221	14 Zwola z Suchą Wolą
4	Sierstawice	5116 . 6 $\frac{2}{3}$	15 Część Burzisk i Mogtelica 647
5	Proszowice	5135	16 Kobylany 2700
6	Stomniki	3675	17 Kaszomłoty 2599 . 50
7	Cubrawice		W Cyrkule Siedleckim.
W Cyrkule Kieleckim.			18 Część probostwa Łatowic- kiego 707
8	Woytowstwo Murowana Wola	220	19 Świderz ryzna 190
9	Zburówek	2616 . 12	Krajęwskie akademickie D. brą. W Cyrkule Krakowskim.
W Cyrkule Radomskim.			20 Łbów
10	Podkania	1209	21 Głumatyka 250
11	Woytowstwo Jastrab.	44 . 42	22 Szczerpanowice 5040
W Cyrkule Sandmierskim.			W Cyrkule Kieleckim.
Przytym podaje się do powszechney wiadomości.			23 Gortalowice.

Po 1szo. Iz każdy oprócz żydow i matoletich chrześcian licytować może.
Po 2gie. Iz ten który nie na siebie tylko na cudzą osobę licytować chce, po winien podług prawa przepisana plenipowencją bądź upatrzony, którą konmissyi licytacyyney przed zaczęciem licytacji oddać powinien.
Po 3gie. Powinno każdy mający chęć licytowania 10% część mającey bądź wywołuey ceny za vadium złożyć, i na ten czas dopiero wolno mu będzie licytować, które to vadium bertantowi, gdyby w przypadku nie dziezalicytował, po skończonej licytacji oddane będzie.
Po 4te. Powinno się każdy licytant z tym okazać, iż w stanie jest przepisana Kaucy, w przywołanym czasie złożyć.

Z C. K. Zachodnio Galicyjskiej Dobr Rządowych Administracyi.
W Krakowie dnia 12 Października 1801.
Józef de Skelnicki, gub. kons. i rząd. dobr. aumin.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicji zachodniej oznajmiają tym Edyktom Panu Antoniemu Czaykowskemu, że uszłow tych Izrael Leyzerowicz Staśława Kurzyńskiego Casyonaryusz, o zapłacenie summy 69 czes. zto. i 7 grzywien, załobę na niego podał i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżalowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż adwokata tutejszego P. Bienkiewicza, z jego szkoda i tego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpoczął się i ukończony będzie, on przeto Edyktom niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 13 Lutego 1802 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najsukteczniejszy osądził; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z ramiedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakow. Galicji Zachod.
W Krakowie d. 21. Października 1801. roku.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie oznajmiają, iż na żądanie Franciszka Domaśzewskiego ex kawiacego, względem przedsięwzięcia licytacji dóbr Kock z przyległościami w cerkule Radzyńskim i Lubelskim leżących, a należących do substancyi niegdy J. O. Anny Xzoy Jabłonowski podług detaxacyi przez komornika Baranowskiego uskutecznionej, którą każdy komu na tym należy w sądownym rejestraturze lub pod czas licytacji zobaczyć może, w summie 1,636 723 zł. pol. 18 groszy sądownie otaxowanych na zasookoienie summy 3000 czes. złotych Węgierskich z prowizyą po 5 od 100 od ostatniego kwitu rachować się mającą tutejszym wyrokiem pod d. 21 Października 1800 przysądzoną, termin na dzień 8 Stycznia 1802 o godzinie trzy trzyna ustanawia się, na którym terminie więcej dającej dziesiątą część ceny szacunkowej jako wadium natychmiast użyż, po ukończonej zaś licytacji w przeciagu dni 14 4tą część ceny przez licytacją wypadły do sądowego depozytu wyliczyć na resztę, całą zaś sumnę dostarczając kaucją na dobrach nieruchomości zapisaną, zśledzeniem regenta dla wiary wszelkiego bezpieczeństwa opatrzoną przywiedzie; potym summy kredytorów, którym ilości w złocie przysądzone zostały, bez żądania wszelkiej bouifikacyi z summy zprzedaży w łocie wyplacić obowiązany będzie. Dley ma bydź wiadomo że ciężary gruntowe i summy kościelne podług wyzey wzmiankowanej detaxacyi do ceny szacunkowej się nie rachują. Potym więcej dający stosownie do §. 436 ustaw sądowych długi te dobra obciążające podług raty ofiarowanej summy na siebie ma przyjąć, jeżeli by może kredytorowie przed unosiowaniem wypowiedzeniem należność swą przyjąć wbraniłi się. Z tym wszystkim wszyscy wierzycciele na rzeczonych dobrach Kock z ich przyległościami hypotekę mający, nie oczekując osobliwego siebie przywołania na fundamentie nadwornego dekretu pod d. 22 Sierpnia 1797 niniejszym Edyktem się przywołują, gdyż ci, którzyby się na wyznaczonym terminie nie stawali mają wiedzieć, że ani przeciw kupującemu ani nabywcy tych dobr, ani do samych dobr prawa żadnego więcej nie mają, lecz swego zasookoienia z ceny przedaży albo z innego majątku dłużnika poszukiwać muszą.

Wydzia.

Brozowski.

Purtscher.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich Galicji zachodniej. Dan w Lublinie d. 14 Października 1801.

Sahaneck.